

Φορέας Υλοποίησης	: ERA
Τόπος Διεξαγωγής	: Trier (Germany)
Ημερομηνία	: 15-16/11/10
Τίτλος Σεμιναρίου	:Series of seminars on EU Law on equality between women and men
Συμμετοχή	:Γαλλιού Κυριακή, Πρωτοδίκης Οικονόμου Ελένη, Πρωτοδίκης

Σχόλια

Τα θέματα που παρουσιάστηκαν και αναπτύχθηκαν στο σεμινάριο είναι τα ακόλουθα:

Ειδικότερα, την πρώτη ημέρα εξετάστηκαν:

1. Η επίδραση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα νομικά συστήματα των κρατών μελών. Θεμελιώδεις αρχές που διέπουν το ευρωπαϊκό δίκαιο. Πηγές αυτού. Αποτελέσματα της μεταφοράς αρμοδιοτήτων στην Ε.Ε.
2. Παρουσίαση του συνόλου της υφιστάμενης ευρωπαϊκής νομοθεσίας αναφορικά με την ισότητα καθώς και οι ορισμοί των σημαντικότερων εννοιών. Η σημασία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ και ειδικότερα η επίδρασή του στην ενσωμάτωση των οδηγιών για την ίση αμοιβή και την ίση μεταχείριση (75/117/ΕΚ της 10.02.1975 και 76/207/ΕΚ της 09.02.1976 οδηγίες του Συμβουλίου). Το

άρθρο 141 (πρώην άρθρο 119) και το άρθρο 13 (πρώην 6^α) της Συνθήκη του Άμστερνταμ του 1997, οδήγησαν την Κοινότητα να λάβει μέτρα για την εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης και ίσων ευκαιριών σε γυναίκες, όχι μόνο αναφορικά με την ίση αμοιβή, αλλά και γενικότερα αναφορικά με την απασχόληση και την εργασία. Καθορισμός των εννοιών της άμεσης διάκρισης, της έμμεσης διάκρισης, της παρενόχλησης και της σεξουαλικής παρενόχλησης.

3. Η Κοινοτική νομοθεσία για το βάρος απόδειξης και η πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε υποθέσεις διακρίσεων βάσει του φύλου, σύμφωνα με τις οδηγίες 75/117/EK της 10.02.1975, 76/207/EK της 09.02.1976, όπως τροποποιήθηκε από την 2002/73/EK της 23.09.2002, 97/80/EK της 15.12.1997, 2004/113/EK της 13.12.2004, 2006/54/EK της 05.07.2006. Ιστορική αναδρομή στην αποτελεσματική δικαστική προστασία που παρέχεται από τις οδηγίες που αφορούν την ισότητα των φύλων. Αμιγώς δικονομικοί κανόνες για δικαστική προστασία. Η τάση προς ευκολότερη πρόσβαση στη δικαστική προστασία σε υποθέσεις διακρίσεων. Προθεσμίες άσκησης ενδίκων βοηθημάτων. Περιεχόμενο των κανόνων προς όφελος των αιτούντων. Προστασία ενάντια στη θυματοποίηση. Η εφαρμογή των ανωτέρω ρυθμίσεων από το ΔΕΚ, τον εθνικό νομοθέτη και τα εθνικά δικαστήρια.

4. Η σημαντικότερη νομολογία του ΔΕΚ αναφορικά με τις επιτρεπόμενες εξαιρέσεις από τον κανόνα της ίσης μεταχείρισης που εμπίπτουν στο άρθρο 2 (4) της οδηγίας 207/76 και ήδη άρθρο 3 της οδηγίας 206/54 (υποθέσεις C-450/93 Kalanke / Freie Hansestadt Bremen, C-409/95 Marschall / Land Nordrhein-Westfalen, C-158/97 Badeck and others / Landesamt beim Staatsgerichtshof des

Landes Hessen, C-407/98 Abrahamsson and Andreson / Fogelqvist, C-476/99 Lommers / Minister Van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, C-319/03 Briheche / Ministre del' intérieur).

5. Ίση αμοιβή για εργασία ίσης αξίας: Ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο και νομολογία του ΔΕΚ. Η έννοια του εργαζόμενου. Η έννοια της αμοιβής. Η ίση μεταχείριση απαιτεί συγκρίσιμες συνθήκες εργασίας και εργασία ίσης αξίας. Μορφές διάκρισης: άμεση διάκριση, έμμεση διάκριση, πότε δικαιολογείται η άμεση και πότε η έμμεση διάκριση, μέτρα εξίσωσης της αμοιβής.

Μελέτη και επεξεργασία σε ομάδες εργασίας υπόθεσης σχετικά με την ίση μεταχείριση στην αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Τη δεύτερη ημέρα αναλύθηκαν:

1. Προστασία της μητρότητας για τις εργαζόμενες γυναίκες. Νομικό πλαίσιο. Περίοδος προστασίας. Άδεια μητρότητας. Η οδηγία 92/85 για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία. Οι οδηγίες 2006/54, 2010/41 και 2004/113. Νομολογία.

2. Η νέα συμφωνία πλαίσιο για τις γονεϊκές άδειες. Οι δικαιούχοι αυτής, και ειδικότερα ο άντρας ως δικαιούχος. Η διάρκεια της άδειας. Ο σκοπός της άδειας. Η διατήρηση της επαφής με την εργασία κατά τη διάρκεια της άδειας προς διευκόλυνση της επανένταξης στην εργασία. Η επιστροφή στην εργασία. Προτάσεις για μελλοντικές τροποποιήσεις.

3. Ίση μεταχείριση εκτός εργασίας: πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες. Εισαγωγή στην οδηγία 2004/113 και σύγκριση αυτής με την οδηγία 2000/43. Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο. Έκταση των διακρίσεων.

4. Ο ρόλος του εθνικού δικαστή. Η αναγκαιότητα διατύπωσης προδικαστικών ερωτημάτων προκειμένου να επιτευχθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας. Η δυνατότητα του εθνικού δικαστή να απευθύνει προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η ορθή διατύπωση αυτών προκειμένου να τύχουν αποτελεσματικής εξέτασης από το ΔΕΚ. Ο εθνικός δικαστής είναι συγχρόνως και κοινοτικός δικαστής.